

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Bønnen.

Citation: Richardt, Chr.: "Bønnen.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 64.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid62783/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Bønnen.

Naar Jorden stønner blussende og hed,
og ingen Sky sin Svalhed vil nedaande,
da hyller den i Slør sig som en Nonne,
de hvide Taager vidne hvad den led.

Men see, de samme Taager synke ned
og falde kvægende paa al dens Vaande;
nu faaar den Svaling af sin egen Aande,
som bringer Blomsterkalken Duggens Fred.

Saa stiger Bønnen fra det bange Hjerte,
der brænder hedere end Jordens Bryst,
i Bøn det aander ud sin Nød og Smerte;

da daler den igjen med Aandens Trøst:
den samme Bøn, der steg i Nattens Stille,
blev ved Guds Faderfavn en Fredens Kilde.

Takken.

Naar jeg tænker paa Langfredagssorgen,
Herre, paa den Sjælekval Du led,
ja fra Julenat til Paaskemorgen,
hvad din Kjærlighed igjennemstred;
stirrer saa paany mod Korsets Bakke, —
maa jeg sukke: hvordan skal jeg takke!

Men som Børnene, der Intet oje,
aldrig deres Gavers Udspring veje,
men til Festens-Bordet glade springe,
og hvad selv de modtog trøstigt bringe, -

saadan vil Du, vi i Fryd og Smerte
være skal vor Faders Børneflok!
Giv os da et reent og trofast Hjerte,
som i Dig og Dit har altid nok:
Herre, giv os, hvad vi ikke have,
og hvad selv Du gav, -- tag det i Gave!

Peters Befrielse.

I.

I Fangelenker *Peter* laa,
og sov saa sødelig paa Straa
som Barnet paa sin Pude.
Han havde tait i Jesu Navn,